

RÄIKKÜLA

KOLHOOSI JUHATUSE JA ÜHISKONDLIKE ORGANISATSIOONIDE INFOLEHT

Nr. 4 (34) APRILL 1990

*

* *

*Kevad,
kevad...*

Luiged kevadel Keo küla põldudel.

Üle laane laotus luikab,
kõue kõmin metsa pääl.
Üle oru ootus huikab,
vaimud vaat'vad mäe
pääl.

Juhan Liiv

Kevad. Aastast aastasse
korduv, kuid ometi igal aastal
erinev ja omanöoline.
Eriti tänavune.

Meie kurepapa saabus ju-
ba 21. märtsil. Puhkas mõ-
ned päevad reisiväsimust ja
hakkas siis pisitasa pesapai-
ka elamisväärsemaks kõpitse-
ma. Ega see töö nimetamis-
väärselt edenenudki, rohkem
harjumusest ja ajaviiteks. Ju
see kurepapagi aktiivsem te-
gevus vajab teisepoole ta-
gantsutitamist — siis nagu
asjal mõte sees. Nagu ini-
mestelgi. 5. aprillil kauaoo-
datud kaasa saabuski.

Kohalik rahvas ei mäleta,
et kevadine vesi oleks nii
laialt üle ujutanud. Tänavu
ulatus veetase hargini mõnes-
ki keldris, kus seda varem
kunagi pole nähtud. Pole
nähtud sedagi, et Keo küla
põllud olid nagu suur järv,
millest kartulikuhjade harjad
kui vaala seljad veidi välja
ulatusid. Ja luiki sellel vee-
peeglil alguse mõnekümnest
hilisema kolme-neljasajani.
Ned kaunid linnud peatusid
meil pikemat aega sellise
enesestmõistetavusega, nagu
viibiksid nad Matsalu loodus-
kaitsealal ja tundsid end siin
väga koduselt.

Keskusse kerkib järjekor-
ne uus suur karpmaja. Mis
sest, et ilmakaarte suhtes
veidi tagurpidi paigutusega.
Ikkagi maja ja pealegi uus.

Vähemalt esialgu, kuni mur-
takse eest uksekäepidemed,
kraapseldatakse täis seinad,
lendavad hingedelt koridori-
uksed või hakkab langema
krohv. Nii kaugel me kah-
juks oma elamiskultuuriga
oleme. Ühed ehitavad ja ra-
javad, teised lagastavad ja
lõhuvad.

Möödunud aastal kontori
ümber istutatud mõneküm-
nest pärnast on säilinud
ainult haledad riismed. Hil-
juti rajatud murupindadest
jalutatakse üle nagu pühad
lehmad — ainult must rada
järel. Jääb aga teele hekk
ette — jaluli otsa ja ikka
edasi.

Suures ärkamise tuhinas
kipitame kiiresti eurooplas-
teks saama ja kanged eestla-
sed olema, kuid oleme põhja-
likult unustanud, et õige

eestlase kodu ja ümbrus
peab ka korras olema. Esma-
joones ja enne kõike! Siis on,
mille baasil riiki rajada, oma
kodukohast ja teistest ini-
mestest ning tööst lugupida-
vaid järeltulijaid kasvatada.

Kevad astub edasi jõudsate
sammudega. Kohati veel
öösel tekkiv jääkirmehaihtub
päevasesse päikesesse. Kuld-
nokk laseb, tiivad sorakil, ke-
vadist pulmaviisi. Põlluser-
vast tõuseb õhku väike hall
kerakene ja kõrgel õhus ka-
jab kaunis lõokese triller.

Traktorid joravad kerge
tolmupilve sees põlde tasa-
seks, sest tänavune külv
töötab tulla varajane.

On alanud tõsine ja tõine
põllumehe kevad. Ootuste ja
lootuste aeg.

ERNI TAMMARU

Uus, uus, uus...

KEVAD ON JÄLLE KÄES

Meid ümbritsev elu muutub mitte enam päevade, vaid lausa tundide jooksul. Kaovad endise aja ilmingud ning avastad, et midagi on jälle teisiti kui eile... Isegi ilmataat võtab sellest võidujooksust osa: alles oli sügis, nüüd jälle kevad. Ainult talv kadus vahepeal kuidagi ära, esimesed lilled hakkasid juba veebruaris õitsema.

Ma usun, et lillede vastu ei ole kellelgi midagi, kuid koos lilledega hakkab kasvama ka umbrohi. Nii nägin oma silmaga, kuidas üks tragi perenaine juba veebruari lõpupäevil maasikaid rohis. Iseasi, palju meie hulgas aga neid tragisid on, sest vaatamata headele soovidele ning plaanidele lööb lokkama ka umbrohi (igas mõttes).

Milliste tulemusteni see võib viia, näitas ära üks minu jaoks ootamatu sündmus: õpetaja turnis redelil lae all ning äkki tahtis teada, mis kell on. Oma kella oli ta jätnud aknalauale ja nii pöörus ta ühe läheduses oleva vanema klassi poisi poole. Viimane võttis õpetaja kella, vaatas seda ning ei osanud midagi öelda. Temal pidavat kodus elektronkell olema ning selliseid seieritega... tema ei tunne.

Nii ei ole ka matemaatika õpetajal enam sõnu, kui ta küsimustele, millises suunas liigutakse päripäeva, saab vastuse — ei tea. Abistavale küsimusele, kuidas liigub päike, vastatakse: ei tea — praegu on pilves ilm.

Ma usun, et sarnaseid olukordi on lehelugejatelgi ette tulnud. Küllalt sageli kohtad poemüüjat, kes ei oska arvelauda kasutada ning kui ka ostja on kooliajal oma pead vaevanud vaid juuste-mütsi kandmisega, siis on asi naljast kaugel.

Te võite öelda, milleks sellest kirjutada, süüdi on õpetajad. Miks nad ei õpeta? Tänapäeval on igal jütsil võimalik juba algklassides endale taskuarvuti saada, milleks siis veel oma pead arvutamiseks vaevata. Kodune töö «viis», klassis «kaks» või «kolm» ning jälle on üks klass selja taga.

«Arvutiga on progress. Järelikult tema kasutaja progressiivne. Ainult tagurused keelavad arvuti kasutamist.»

Selliseid lauseid võime üsna sageli kuulda ja nii ongi aastaid koolist väljalastud mõningaid lõputunnistusega viletsa arvutamisoskusega, veerivaid ning valesti kirjutavaid «progressiivseid» inimesi.

Hakkame siis kõike radikaalselt muutma, ka koolis. Juba eelmisel aastal tegime keskastmesse pääsemise katsed. Käesoleval aastal jätkame ning püüame muuta need traditsioonilisteks. Milles on asi?

Keskastmes (V–IX) ehk nagu nüüd öeldakse põhikoolis tuleb õpilasel palju lugeda ja jutustada. Õppetöösse ilmuvad uued ained: geograafia, ajalugu, bioloogia, anatoomia, füüsika, keemia. Need ained nõuavad head lugemise, kirjutamise ning viimased ka arvutamisoskust. Seega põhinõuded, mida me nendel katsetel nõuame, on:

1. Õpilane peab oskama korralikult lugeda ja siis selle ka kohe ümber jutustama (õigemini küsimustele vastama).

2. Tundma korrutustabelit nii edaspidi kui ka tagurpidi (kümme korrutamist, näiteks: $3 \times 8 =$; $2 \times 12 =$; ja kümme jagamist, näiteks: $49 : 7 =$; $56 : 8 =$).

Kui nüüd tunnistusel teiste ainetega pahandusi ei ole, siis saab edasi põhikooli õpilaseks. Kes aga katseid ära ei tee, sellel on võimalus sügisel augusti lõpus uuesti üritada. Terve suvi on aega ise õppida ning näidata, et on tahtmist ja teadmisi järgmisel klassi jõuda.

Sama kehtib ka vanema klassi õpilastele. Naeruväärne oleks arvata, et õpilane, kes aasta otsa ei ole õppinud, suudaks kahe nädalaga kogu aasta programmi omandada.

Selle jutu peale võib kindlasti mõnelt poolt kostada: «See on õpilasvaenulik kool!»

Huvitav, kuidas siis nimetada õpilasi, kes heast peast lõhuvad kooli aknaid, väänavad uksekäepidemed tagurpidi, nii et luku sisemus on sodi; murravad lahti kappide ukseid ja lõovad jalajäljed värskest värvitud seinaga? Äkki on nemad koolivaenulikud õpilased? Või kuidas nimetada vanemaid, kes suhtuvad sellesse ükskõiksest ning arvavad, et üks õpetaja saab märkuste kirjutamise eest preemiat? Mida rohkem kirjutab, seda rohkem direktor talle palka maksab.

«Kool peab arvestama õpilase isiksust, seda tuleb austada ja kasvatada.»

Isiksuse kasvatamine. Tõsine ülesanne! Kas seda saab aga kool üksinda teha? Õpilase isiksust kujundab kogu ühiskond, kogu teda ümbritseva keskkonna hool ja armastus.

Praegu me alustasime oma ühiskonna ümberkujundamist. Sellega kaasnevad kõikvõimalikud suhted ja suhtumiste ümberkujundamised. Loomulik on see, et neid tuleb ümber kujundada mitte ainult kõrgetes atmosfäärikihtides, vaid ka siin kohapeal.

Muidu on nii, nagu ühes anekdootis — uutmine on see, kui puude latvades on torm, aga all on vaikne, vaikne, vaikne...

Meil on olnud mitmed valimised, paljud kandidaadid on andnud ilusaid lubadusi. Nende programmides on tähtsal kohal olnud ka haridusküsimused ja uue inimse kasvatamine. Nüüd jääb üle ainult loota, et kõik need sõnad ei jää mitte ainult sõnadeks, sest siiani on olnud nii: õpilane kui isiksus näeb, kuidas temast «lugu peetakse» — ühiskonnas. Koolimaja vajab remonti — kooli juhtkond käib ja kerjab; katus jookseb läbi — ja jääbki jooksma; koolile tuuakse kütust — sellist, mida teised ei taha; koolimaja ümbrus vajaks kruusa ja asfalti — pole; korstnapühkija korstnaid ei pühi — viimati kukub koos korstnaga alla.

Sealsamas aga võib lehes lugeda, et jälle avati kuskil uus trahter; tööstusettevõtted viiakse üle gaasiküttele; loomalaudakatust mitte ainult ei parandata, vaid ehitati kohe uus; siloaukude ümbrus asfalteeriti jne.

Milliseks kujuneb siis õpilase arusaam!? Tema kui isiksus on ühiskonna silmsilms null, sest isegi karielajaid väärtustatakse rohkem. Haridus ei saa midagi, ta on kerjus. Milleks siis seda haridust omandada, parem kohe minna tööle pikka rubla teenima. Seal luuakse tingimused ja puha.

Viimasel ajal on koolis märgata ka teistsugust tendentsi. Väär eeskuju innustab. Milleks õppida, milleks tööle käia — sest muga-

vam on mitte midagi teha ja lihtsalt hulkuda. Ja siis kuulame siit ja sealt — lapsi ei osata kasvatada, tööl nad korralikult ei käi, töökohta korras ei hoita, vaid hoopis lõhuvad.

Kool ei ole esmane ja kõige suurema mõjujõuga — selleks on siiski perekond, kodu, oma ema ja isa.

Mloodame, et Eestimaa elu jätkuks sealt, kust ta 40-ndail aastail katkes. Selleks hakkasime juba külanõukogusid ümber nimetama valdadeks. Kõrgemalt poolt antakse käsud — iga vaid toitu omad sandid ja käsu-tagu — majandagu enda territooriumil olevaid ettevõtteid. Käsk tuleb, kuid taga-tist selleks, raha, ei tule. Puudub isegi valla finantseerimise plaan.

Mis oleks koolitöötajatel selle vastu, et kool kuuluks vallale? Mitte midagi! Oma varasematele vanades dokumentides tuhnimisele sain kinnitust juurde 4. aprillil 1990. a. «Edasist»:

«... Eesti Vabariigi ajal sai õpetaja kõrge palga, sest see amet nõuab väga suurt vaimset pinget. Kogu suvi oli vaba (palgaline). Vabad olid ka koolivaheajad. Õpetajaid ei kurnatud üle, sest tema vaim pidi olema värske, mõte selge ja õige. Väsinud õpetaja ei suuda distsipliiniga hoida, mis siis veel hulgate lastele sõbraks ja nõuandjaks olla. Eesti Vabariigi ajal olid vallavolikogu kohustusteks koolimaja ehitamine, remont, kütmine ning muud kulud. Kooli juhtkond oli niisugusest hoolet täiesti vaba...»

Soovin, et vallavalitsus saaks rohkem Eesti asja eest seista ja ei pea iga pere kasvulava rohima. Viimane jäägu ikka koos peedi- ja maasikamaaga enda mure ja hoolte alla.

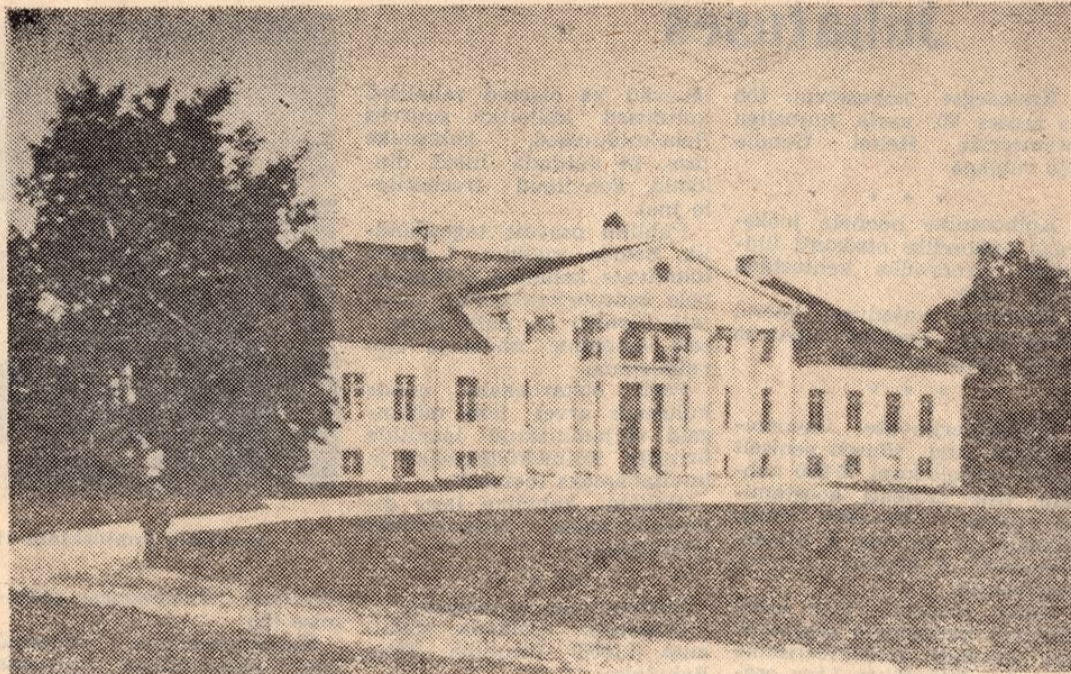
Käes on jälle kevad. Iga tunniga märkame enda ümber üha rohkem muutusi nii looduses kui ühiskonnas. Loodus tärkab kiiresti-kiiresti, vahest seekord ilmataat ei kiirusta ja suvevahele ei jäta.

Need on meie lootused. Lootused, et kuigi umbrohi tärkab, siis ainult looduses.

AIN PILDRE,
Raikküla 9klassilise kooli direktor

Raikküla mõisahooned

1887. aastal

Raikküla mõis läbi aegade

15. augustil 1990 möödub 175 aastat juba tol ajal välja-paistnud zooloogi, paleontoloogi ja maadeuurija krahv Alexander Keyserlingi sünnist.

1847. a. asus A. Keyserling pidevalt elama oma naise kaudu päritud Raikküla mõisa. Viimase kasuks loobus ta hiilgavast teaduslikust karjääristki.

Umbruskonna rahval on temast sümpaatseid mälestusi seoses talude ostu varajase soodustamisega ning sõbraliku ja heatahtliku suhtumisega.

Seoses eeltooduga pean vajalikuks põgusalt tutvustada mitmesugustele arhiivimaterjalidele tuginevat Eesti NSV Vabariikliku Restaureerimisvalitsuse noorema teadusliku töötaja M. Männisalul poolt 1971. a. koostatud Raikküla mõisa ajaloolist öiendit.

Loodetavasti pälviv see heatahtliku lugeja tähelepanu ja suunab ümbritsevat teistsuguse pilguga vaatama, hindama.

E. TAMMARU

RAIKKÜLA ON PÕHJA-EESTI KLASSITSISMI PERIOODI MÕISATEST ÜKS KAUNIMAID JA HARMOONILISEMAID EHITISI. Oma aja kõrgeima kvaliteediga valmistatud välis- ja sisedetailide poolest väärib ta tõsiselt tähelepanu meie klassitsistliku arhitektuuripärandi hoidmise ja säilitamise seisukohalt.

Raikküla on väga kaugelt ulatuva ajalooaga rüütlimõis koos samanimelise külaga. Juba 1216. a. mainitakse Läti Henrik kroonikas Raigele küla kui eestlaste iga-aastaste nõupidamiste kohta, mis peab olema identne Raikkülagaga.

AUGUSTI KESKEL 1216 tungisid saksa ristsõdijad Liivimaa ordu ja piiskopi ühendatud sõjaväega Harju maakonda. Sõjavägi jaotati mööda teid, külasid ja kogukondi laiali, kus kõik külad põlema süüdati. Laastati, mehed tapeti, naised-lapsed ja kariloomad võeti kaasa ning siirduti puhkama ühe harju-

laste tähtsama muinaslinnuse lähedale Loone (Lohu) küla juurde ja pärast kolmepäevast puhkust rüüstati kogu ümbrus ning tungiti Tallin-nani.

1469. a. mainitakse ürikutes esmakordselt Raikküla mõisa ning viidatakse sellele kui Kabala (Rapla raj.) mõisast vanemale. Viimane on aga samuti väga vana mõis, esinedes sellise omanikelt von Kapell'itelt saadud nimega juba 1305. a. peale. 15. saj. I poolel kuulus ta samuti Vietinghofidele kui Raikkülagi.

Raikküla mõisa esimesed teadaolevad omanikud on olnud rüütlid von Vietinghofid. Rüütel Jürgen von Vietinghof ongi teadaolev Raikküla mõisa esimene omanik, kes 1469. a. paiku oli Lipa küla maadest rajanud Nõmmküla mõisa.

1492. a. Raikküla mõisas sõlmitud lepingu alusel loovutas J. Vietinghof Raikküla mõisa ja selle juurde kuuluvad suured maa-alad oma

pojale Arnd IV. Mõisale kuulusid Raikküla ja Lipa külad, mõlemad 12 asustatud taluga, Rakvere küla 6 taluga, Nõmme küla 4 taluga jne., — kokku 60 talu. Sinna juurde kuulus veel 1 kingsepa, 1 sepa (Schmidt Lubbil) ja kahe kaluri talud; üks neist kaluritest oli suure jõe (arvat. Konuvere), teine väikese jõe juures. Peale selle kuulus mõisale suurel jõel 2 veskit. Sama dokumendiga fikseeritakse ka tohtu suured võlad (5000 marka).

Peale mitmete omanike vahetust läheb Raikküla mõis pikemaks ajaks (1539—1703) Fersenite suguvõsa valdusse. Sellest suguvõsast kasvas mitmeid juhtpositsioonidel olnud riigitegelasi — sõjaväes, halduses ja õukonnateenistuses. Feldmarssali aukraadi omas ka viimane Fersenite meessoost pärija Otto Wilhelm von Fersen (1623—1703).

Et Otto Wilhelmil polnud ühtki poega, vaid neli tütar, seepärast lõppes tema surmaga üks etapp Raikküla mõisa elus, Lõppes 164 aastat kestnud Fersenite 5 põlvkonna periood.

Kuidas Raikküla alanud Põhjasõja (1700—1721) üle elas, pole teada, kuid järgnev 18. sajand oli selle mõisa ajaloo küll kõige kirjum ja vaheldusrikkam.

RAIKKÜLA KOGU 18. SAJANDI AJALUGU peegeldub arhiividokumentidest väga lünnklikult, sageli pole pika perioodi kohta leida ainustki ajaloolist ürikut. Seepärast

jääb see periood suuresti oletatavaks.

18./19. saj. vahetusel säilinud kubermangu revidendi ja S. Dobermanni 5köitelises topograafilises kirjelduses Eesti ala mõisate kohta on kirjas: «Raikküla asub ühe väikese jõe ääres, mis Kasari jõe lisajõega (ilmselt Konuvere) ühineb. Mõis asub tasan-dikul. Suurepärane elumaja, häärber, hobusetall ja lehmalaud on kivist ehitised, puidust aga kuur, 5 rehte, 2 viljaaia ja nuumkarjatall...

Selle mõisa juurde kuulub kivist viinaköök, mis toodab osalt müügiks, osalt oma kolme kõrtsi tarbeks, kivist vesiveski vilja jahvatamiseks kahe kiviga ja mõisa linakudumistöökoda oma tarviduseks. Siin olemasolevad paekivid ning samas põletatav lubi kasutatakse ainult oma ehitustarbeks.

Seega on Raikküla 18. sajandi lõpul, nagu esitatust ilmneb, suur ja jõukas, üldiselt korras hoonestusega mõis. Talle kuulus kaks karjamõisa («Lebbast, Kaigefer») ning kuus küla 37 haja taluga ning 522 mees- ja 496 naispärisorjaga, kahe vaba mehe ning kuue naisega.

Nimetatud veski oli kindlasti identne järgnevas köites mainitud Männiku mõldriga (Minniko) ning kolm kõrtsi peavad olema Silla (Sillasc-he), Joonna (Eonasche) ning Villema (Willemsche).

1808. a. sai Raikküla, Ker-gu ja Könnu mõisa omanikuks Georg Johann von Staal.

(Järgneb.)

Juhatuses

Kauaaegse kohusetruu töö ja seoses 70. aasta juubeliga premeerida Helmi Uetallo 200 rublaga.

* * *

Kolhoosnike hoonete jooksuks remondiks otsustati üldjuhul piirnormiks kehtestada 5 tm palke.

Suurema vajaduse korral vaadatakse avaldus juhatuses poolt täiendavalt läbi.

* * *

Projekteeritavate ühepereelamute hind tõuseb seniselt 50 000 rublalt kuni 75 000 rublani. Ühe projekti koostamine maksab 5000–6000 rubla. Plaanis oli ehitada 5 ühepereelamut. 4 elamut on projekteeritud.

Kuna majadel pole siiani kindlaid kandidaate selgunud, siis otsustati projekteerimine peatada. Jätkatakse Lipa osakonnas ühepereelamute projekteerimist.

* * *

Tantsuturniirist. Eelmisel aastal viidi Raikküla kolhoosi kulu ja kirjadega läbi I D-klassi tantsuturniir. Anti välja veksel sel kevadel kohapeal läbi viia II taoline turniir. Kavandatud üritust toetas koosolekul Tõnu Rahula.

Põhimõtteliselt ei olda sellise ürituse vastu, kuid pärast mitmekülgset kaalumist otsustas juhatus üritusest käesoleval kevadel siiski loobuda. Viia turniir läbi orienteeruvalt üle paari aasta.

Põhjendus: turniiril ei osale ainult meie paari. Peale saali kasutamise võimaluse

lähivad ka otsesed rahalised kulutused küllaltki suureks (lehekuulutused, kohtunike tasu, 24 auhinda, lilled, diplomid, kohvilaud treeneritele jne).

Publiku osavõtt tagasihoidlik. Seoses maikuu I poolel toimuvate kohalike üritustega pole kultuuriosakonna juhataja turniiri ka puht füüsiliselt võimeline nädalaga ette valmistama.

Peeti otstarbekaks nende kulutuste arvel teha mõningaid väljaminekuid jaanituule ürituste mitmekülgsemaks ja huvitavamaks toetuseks.

Jätkata kohalike laste ettevalmistamist järgnevateks turniirideks.

* * *

Sõiduautode jaotamisest. Otsustati: eraldada sõiduauto (21063) ostuluba Tõnu Rahulale.

* * *

Staažitasudest. Otsustati: jätkuvalt maksta staažitasu iga kuu, teha määruse vastavad muudatused.

* * *

Vastavalt sooviavaldustele otsustati: võtta kolhoosi liikmeiks:

Aivar Kilp — puidutöökoja tööline 6. apr. 1990

Monika Erik — puidutöökoja tööline 6. apr. 1990.

* * *

Korrakaitsest. Otsustati: igati toetada kohaliku kaitseliidu tegevust tagamaks korrakaitset ja inimeste turvalisust.

Peainseneril koos kaitseliiduga tagada kontroll ja kord

Raikküla kontorklubi 1990

masinate nõuetekohase parkimise üle.

Kultuuriosakonna juhatajal koos kaitseliiduga tutvuda lähemalt noorte tegevusega vana kinomaja ruumides ja vajadusel otsustavalt sekkuuda.

* * *

E. Tammaru avaldus ebanormaalsest olukorrast keskkuse prügimajanduses.

Olukorra leevendamiseks ja prügi mahapanekukohtade hajutamiseks otsustati: sõlmida Rapla Kommunaalkombinaadiga leping, kes tagab vajaliku arvu konteinereid ja prügiveo vastavalt lepingus ettenähtud tähtaegadel.

Teenustasu nõutakse sisse elanikelt.

Märkus: eelnevalt viiakse läbi keskuse majaelanike koosolek, kus lepatakse täp-

semalt kokku. Koosolekust teatatakse.

* * *

Alates 10. aprillist kehtestati suvine tööaeg kella 8.00—18.00. Lõuna kell 12.00—13.00.

Naftabaas lahti ka laupäeviti.

* * *

Kanda toetuseks Eesti Kongressi arveldusarvele 500 rubla.

* * *

Maksta Rapla Öhtukesk-kooli lõpuklassi õpilasetle Hannes Tambile, Liidi Kallastele, Taavi Jõesarele ja Küllike Luksile 50% ekskursionsiooni sõidukuludest peale kooli lõpetamist.

* * *

Maksta Ave Arrole Türi ST zootehnika eriala eduka lõpetamise eest 50 rubla.

TEADE

Lp. autoomanik!

«Automi» liikmetele vastu tulles on liiklusvahendite tehniline ülevaatus 16. mail k. a. Raikküla kolhoosi tehnohooldepunktis. Samas on ka CO sisalduse ja tulede kontroll ja reguleerimine. Kaasa võtta aastamaksu kviitung. Ülevaatusmaks on

«Automi» liikmetele 2.50, mitteliikmetele 5 rubla (saab maksta kohapeal).

Ülevaatusmaks eelregistreerida, samuti «Automi» liikmeks astuda soovijail pöörduda Eino Niidi poole (tel. 493). Kaasa võtta foto ja 5 rubla (sisseastumismaks).

H. NIIT

Vedas viltu

Rapla SAO teatas, et 24. märtsil kell 04.00 juhtis Aimur Vainu ebakainena ja ilma juhilubadeta autot M 2140 D 2490 EA.

Rikkus LE p. 31 ja 36 nõudeid. Trahv 200 rubla.

* * *

Samal kuupäeval ja kellaajal andis Arvu Lubaso auto M 2140/0 0403 EA juhtimise üle ebakainele isikule.

Tagajärg: kõigi transpordivahendite juhtimisõigus ära võetud 36 kuuks kuni 31. märtsini 1993. a.

RAIKKÜLA KAITSELIIT

Ajad on segased, seetõttu suureneb kuritegevus iga päevaga. Miilits ja teised korrakaitseorganid ei suuda enam tagada meile turvalist kodu.

Arvestades kujunenud olukorda, loodi selle aasta veebruaris vabariiklik kaitseliit. Loodud organisatsioon on Eesti Vabariigi aegse Kaitseliidu õigusjärglane ning täidab samu ülesandeid. Praegu on kaitseliit alles organiseerimisjärgus. Koondatakse juba loodud rühmi ühtse juhtimise alla.

Raikküla mehed tulid asutamiskoosolekule kokku märts-

sikuus ja moodustasid Raikküla Kaitseliidu rühma. Praeguseks on rühma registreeritud 28 meest. Loodame, et meie read täienevad veelgi julgete ja hakkajate meestega. Kõik, kes tahavad kaitseliitu astuda (alates 15. eluaastast), võtku ühendus Urmas Palloniga (Raikküla rühma pealik) või Leino Luksiga (I kompanii pealik).

Ainult üheskoos, ühisel jõul ja nõul suudame taastada Eesti Vabariigi ning anda lastele turvalise kodu ja kindlustunde.

URMAS PALLON

Vastutav toimetaja ERNI TAMMARU

Raikküla kolhoosi infoleht
Toimetuse: 203502 Rapla rajoon, Raikküla skj.
telefon 64 421; 64 475
Trükiarv 400

Tasuta
Maht 0.5 trükipoognat
Tellimise nr. 1382
Rapla Trükiakoda
Rapla, Kalda 2